

עמ"ת 40653/07/19 - מדינת ישראל נגד י"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 40653-07-19 מדינת ישראל נ' י"א

לפני כבוד השופט דורון חסדאי

העוררת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סיגל אלפר

נגד

המשיב

י"א

ע"י ב"כ עו"ד ליאור אבידן

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (כב' השופטת ש' בן יצחק) מיום 16.7.18 במ"ת 43813-01-19, במסגרתה הורה בית המשפט על הסרת התנאים המגבילים, למעט הרחקה מהמתלון והמתלוננת, תוך שחייב את המשיב לחתום על ערבות עצמית נוספת בסך 3,000 ₪.

2. כנגד המשיב ונאשם נוסף (אביו) הוגש כתב אישום המייחס לאב (נאשם 1) עבירת איומים כלפי גרושתו - המתלוננת (ר' האישום הראשון). במסגרת האישום השני יוחסו למשיב שתי עבירות איומים שהושמעו כלפי אחיו (מ"א).

3. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב ושל אביו עד תום ההליכים. בבקשה נאמר בין היתר כי לחובת האב שש הרשעות קודמות, הרשעה אחרונה בשנת 2009, כאשר שוחרר ממאסר אחרון בחודש דצמבר 2011 בגין עבירות אלימות ומין חמורות כנגד המתלוננת וילדיהם, בגין נדון לתקופת מאסר של שלוש שנים. ביחס למשיב, נטען כי לחובתו שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות ואיומים כלפי בני משפחתו, שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד, בגין נדון לתקופות מאסר ממושכות ולתקופה מצטברת של 53 חודשים. עוד נכתב כי המשיב שוחרר ממאסר בן 18 חודשים ביום 7.2.18, ולחובתו מאסר על תנאי בן שמונה חודשים, אותו תבקש העוררת להפעיל לאחר הרשעתו.

4. ביום 17.1.19 הורה בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב ושל אביו בתנאים הבאים: ערבות עצמית בסך 3,000 ₪, ערבות צד ג בסך 3,000 ₪, הפקדה במזומן בסך 2,500 ₪, מעצר בית מלא למשיב ברח' ולאביו ברח' כמו כן ניתן צו מכוחו מורחקים השניים מרחק שלא יפחת מ-100 מטרים מהמתלוננים, ונאסרה כניסתם לעיר בני ברק, כמו גם יצירת קשר עם מי מהמתלוננים שבכתב האישום.

5. ביום 14.2.19 התקיים דיון בבקשת האב לעיון מחדש בהחלטת השחרור מיום 17.1.19. בהסכמה שונו תנאי שחרורו, כך שישהה במעצר בית לילי באותם תנאים ובאותה כתובת שנקבעו בהחלטה מיום 17.1.19, וזאת בין השעות 24:00-6:00, כאשר ביתר שעות היממה יוכל האב לצאת לכל פעילות חוקית בליווי ובפיקוח מי מבין מפקחיו. יתר התנאים והערבויות נותרו על כנם.

6. ביום 1.4.19 התקיים דיון בעניינו של המשיב ובבקשתו שלו לעיון חוזר לשינוי תנאי שחרורו. בית המשפט בהחלטתו מיום 1.4.19 (כב' השופט ר' פרי) ולאחר שבעניינו של האב הוקלו התנאים, בהסכמת הצדדים, לא מצא להפלות את המשיב אשר שמר על התנאים המגבילים ובית המשפט מצא להשוות את התנאים בין שני הנאשמים ולפיכך הורה כי המשיב ישהה במעצר בית לילי בכתובת שנקבעה בהחלטה מיום 17.1.19, בין השעות 6:00-24:00 בפיקוח מי מבין מפקחיו, וביתר שעות היממה יוכל לצאת לכל פעילות חוקית בליווי ובפיקוח, כאשר יתר התנאים והערבויות יותרו על כנם.

7. ביום 22.5.19 התקיים דיון נוסף בבקשת האב לעיון חוזר ובמסגרתו נתבקשה הקלה נוספת בתנאי שחרורו שנקבעו ביום 14.2.19. בית המשפט (כב' השופט ש' בן יצחק) מצא כי יש מקום להקל במידת מה בתנאי השחרור, וזאת נוכח חלוף הזמן, ולפיכך הורה בין היתר כי האב יוכל לצאת לכל פעילות חוקית ללא ליווי ופיקוח, תוך שמירת מרחק מהמתלוננת שלא יפחת מ-500 מטר, ויתר תנאי השחרור נותרו על כנם.

8. ביום 12.6.19 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, בגדרה נתבקש בית המשפט להקל בתנאי שחרורו ולהורות על ביטול כלל התנאים המגבילים, פרט להרחקתו מהמתלוננת. העוררת התנגדה לבקשה תוך שהפנתה לעברו הפלילי של המשיב, לרבות הרשעתו בעבירות דומות כמפורט בסעיף 4 לבקשת המעצר ותוך הדגשת תוכן האיומים החד-משמעי ומטיל האימה שהושמעו על ידו.

9. דיון בבקשה התקיים ביום 15.7.19. ב"כ הצדדים טענו טיעוניהם כמפורט בעמודים 14-15 רישה לפרוטוקול. בית המשפט קמא בהחלטתו קבע בין היתר כי הבסיס המשמעותי לבקשה הינו עניינו של הנאשם הנוסף, אביו של המשיב, שאף כנגדו הוגש כתב אישום ובמסגרתו יוחסה לו עבירת איומים וכי בעניינו של האב נקבע לאחרונה כי התנאים המגבילים, למעט תנאי ההרחקה, יוסרו. בנסיבות אלו, נוכח חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום ולאור העובדה שלא נטען כי המשיב הפר את התנאים המגבילים בהם הוא נתון ועל אף עברו הפלילי, מצא בית המשפט כי יש מקום להסיר את התנאים המגבילים למעט ההרחקה מהמתלונן ומהמתלוננת, תוך חיובו לחתום על התחייבות עצמית נוספת בסך 3,000 ₪. החלטה זו של בית המשפט קמא היא מושא הערר שלפניי.

10. ביום 21.7.19 התקיים דיון בערר. ב"כ המשיב הסכים לקיומו של הדיון בהעדר המשיב, לפי שזה מפקח על ידי אשתו שלא הייתה בקו הבריאות. ב"כ הצדדים טענו טיעוניהם איש-איש כמידתו בתמיכה לעמדת שולחו, כמפורט בעמוד 1 סיפה עד עמוד 3 לפרוטוקול, שורה 28. ב"כ העוררת אף הציגה לעיון בית המשפט את תדפיסי המידע הפלילי של המשיב ושל אביו.

11. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, עיינתי בכתבי הטענות, בפרוטוקולי הדיון ובתדפיסי המידע הפלילי שהובאו לעיוני, **באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.**

12. עיון בכתב האישום מלמד כי לאב (משיב 1) יוחסה עבירת איומים לא בדרגת חומרה יתרה (ר' סעיף 2 לאישום הראשון). מאידך, למשיב יוחסו איומים בדרגת חומרה גבוהה ביותר ומשמעותית (ר' סעיפים 1-2 באישום השני). כך

נרשם כי באיומיו אמר בין היתר :

"..באלוהים אמא שלך מתה היום, אני אני אני רוצח אותה.." ובמיוחד בהמשך "אני מוריד אותך יא בן זונה...אני שוחט אותך יא.."

13. עיון בבקשת המעצר ובתדפיסי המידע הפלילי מלמד גם על שוני משמעותי בעברם של המשיבים (שם סע' 3 ו-4). לאב עבר מרוחק יחסית ולמשיב עבר קרוב והוא ריצה תקופות מאסר ממשוכות יותר ולחובתו אף מאסר על תנאי. כנגד המשיב אף מתנהל כתב אישום בימים אלו (ר' סעיף 10 לערר). מסוכנותו של המשיב רבה לכאורה ממסוכנות אביו.

14. בסופו של יום נראה כי ההחלטה בדבר השוואת תנאי השיחרור של המשיב לתנאים בהם שוחרר אביו שנעשתה באופן 'כמעט אוטומטי' לא היה לה מקום, מצאתיה שגויה וככזו שראוי להתערב בה, וזאת מבלי שהנני מתעלם מהעדר הפרה. גם את הנימוק של 'חלוף זמן' לא מצאתי ככזה שיש בכוחו להטות את הכף. ראשית, לפי שהתנאים המגבילים הוטלו לראשונה ב- 17.1.19 והקלה בהם בוצעה כבר ביום **1.4.19**. ממועד זה ועד מועד הגשת הבקשה (12.6.19) לא חלף פרק זמן כה משמעותי וכך גם במועד מתן ההחלטה מושא הערר (15.7.19).

15. **סוף דבר - הערר מתקבל. החלטת בית המשפט מיום 15.7.19 מבוטלת. תנאי שיחרורו של המשיב יוותרו כפי שנקבעו בהחלטות מיום 1.4.19 ו-17.1.19.**

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים בהקדם.

תדפיסי המידע הפלילי ימתינו לב"כ העוררת במזכירות הפלילית החל מיום **4.8.19**.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשע"ט, 27 יולי 2019, בהעדר הצדדים.